

Όλοι με χαρακτηρίζουν υπερκινητικό, η δασκάλα μου, η μαμά μου, ο μπαμπάς μου, η αδερφή μου.
« Δεν συγκεντρώνεσαι ποτέ», λέει η δασκάλα μου.
« Ησυχία δεν έχεις», λέει η μαμά μου.
« Κάτσε λίγο ήσυχος», λέει ο μπαμπάς μου
« Μην ξανασηκωθείς από την καρέκλα σου. Μ' ενοχλείς, δεν μπορώ να διαβάσω» λέει η αδερφή μου
Τι έχουν μαζί μου; Τι τους πειράζει;
Εγώ απλώς σηκώνομαι να ξύσω το μολύβι μου. Θέλω να πιω νερό
όταν διαβάζω στο σπίτι, να πάω τουαλέτα, να δω τι κάνει η αδερφή μου.
Βαριέμαι ν' ακούω συνέχεια την κυρία στο σχολείο, να διαβάζω στο σπίτι μόνος μου.
Φταίω εγώ που δεν μου αρέσει να με περιορίζουν;
Παιδί δεν είμαι; Θα κάθομαι σαν άγαλμα;

Θέλω να παίξω μαζί σας αλλά δεν με αγαπάτε. Δεν με θέλετε. Γι' αυτό κι εγώ σας βρίζω, σας κλωτσάω και σας ενοχλώ.
Στο σπίτι όλοι με μαλώνουν και λένε ότι είμαι κακό παιδί. Ο μπαμπάς μου λέει ότι κάνω άσχημα πράγματα αλλά δεν μου εξηγεί ποτέ. Με χτυπάει για να γίνω καλό παιδί.
Νευριάζει συνέχεια μαζί μου και ποτέ δεν με ακούει.
Κανείς δεν με καταλαβαίνει!
Νιώθω αδικημένος
Πάντα εμένα βλέπει ο δάσκαλος και μόνο εμένα μαλώνει. Και τα παιδιά γελούν μαζί μου.

Αγαπητοί μου συμμαθητές,
Μόλις τώρα βρήκα χρόνο να σας γράψω λίγα λόγια για μένα.
Διάβαζα πάρα πολλή ώρα ιστορία γιατί αύριο γράφουμε διαγώνισμα.
Ελπίζω να τα θυμάμαι μέχρι αύριο. Η μαμά μου με εξέτασε δυο φορές και μου είπε πως τα «ξέρω νεράκι». Έχω άγχος. Η μαμά μου θα στεναχωρηθεί αν δεν γράψω καλά και ο μπαμπάς μου θα με μαλώσει. Την προηγούμενη βδομάδα πήρα 10 στην Ιστορία! Χάρηκα πολύ! Όμως κάποιοι από εσάς αμέσως είπαν: « Είναι φυτό, γι' αυτό πήρε 10! ».
Δεν ξέρετε πόσο διαβάζω για να πάρω 10. Κλείνομαι με τις ώρες στο δωμάτιό μου και κάνω επανάληψη στα διαλείμματα. Δεν βρίσκω χρόνο να δω τηλεόραση και να παίξω όπως εσείς. Δεν έχω πολλούς φίλους για να μιλάω και να παίζω.
Σας παρακαλώ μην με ξαναπείτε «φυτό» αλλά να αναγνωρίζετε τον κόπο μου και να μην με κοροϊδεύετε.

Η συμμαθήτριά σας
Αφροδίτη

Αγαπητοί συμμαθητές,

Ονομάζομαι Θεόδωρος και ίσως να μην το έχετε προσέξει, είμαι στην ίδια τάξη με εσάς. Θα ήθελα με το γράμμα μου να εκφράσω πράγματα που δεν μπορώ να εκφράσω με λόγια. Νιώθω απομονωμένος κάθε φορά που προσπαθώ να σας πλησιάσω επειδή πιστεύω ότι δεν θα τα καταφέρω . Αυτό συμβαίνει και την ώρα του μαθήματος αλλά και στο διάλειμμα. Διστάζω να πω την άποψη μου γιατί νομίζω ότι θα με απορρίψετε ή θα με κοροϊδέψετε. Αυτό με κάνει να κλείνομαι στον εαυτό μου, να στενοχωριέμαι και να θέλω να μοιάσω στο Γιάννη που τα καταφέρνει πολύ καλά και στο παιχνίδι και στα μαθήματα.

Θα ήθελα να με βοηθήσετε να γίνω ένας από εσάς και πάψω να κοκκινίζω κάθε φορά.

Με εκτίμηση ο συμμαθητής σας
Θεόδωρος

Εγώ σαν ηγέτης τα γνωρίζω όλα και γι' αυτό πρέπει να με ακούτε και να με ακολουθείτε.

Βέβαια πάντα φοβάμαι γιατί στο σπίτι δεν είμαι έτσι και βρίσκομαι στη σκιά ενός άλλου ηγέτη.

Έχω εκλεγεί ως ηγέτης της ομάδας μου όχι γιατί το επιδίωξα αλλά γιατί η ίδια η ομάδα με ανέδειξε. Ό,τι πρόβλημα και όποια ιδέα έχετε θα έρχεστε να μου τη λέτε κι εγώ θα αποφασίζω σκεφτόμενος το καλό της ομάδας μας.